

Yvonne

När jag föddes den 17 maj 1947 bodde mamma och pappa hemma hos farmor på Renathvägen

Farmor Vendela var på västkusten och hjälpte sin mamma.

Pappa skickade ett telegram, flicka född.....

Harriette som också bodde på Renathvägen skickade också ett telegram, flicka född.....

Farfar Lorentz skickade också ett. KOM HEM.

Farmors mamma Olga som fött 11 barn tyckte det var väl inget att göra så stor sak av.

Farmor kom hem till sitt första barnbarn, 47 cm lång och vägde 2750 gr.

De tände gasspisen med ugnsluckan öppen så jag inte skulle frysa när det var blöjbyte med tygtrasor som tvätades, sönderrivna lakan.

Rutger, en av farmors bröder som bodde i Stockholm, kom på besök och tyckte jag var liten och tanig,

Själv hade han tre bastanta pojkar, han sa jag skulle ha mat oftare än var fjärde timme som var norm då.

Stackars mamma hon hade många som gav tips om hur man skulle sköta mig.

Först Gubbängen, sedan Aspudden

Mamma och pappa var ofta ute och gick med mig i barnvagn, min vagn var för bred för att få igenom bussdörrarna, så det blev kanske mycket att gå. Bland annat så gick de förbi ett nybygge i Gubbängen som de tyckte var fullt och inte ville bo i, men det var bostadsbrist och typiskt så hamnade de där i en genomgångsbostad med vedspis. Det var en liten lägenhet.

En gång stoppade jag in en boll i ugnen, bollen gick i två delar så då fick den bli en hatt istället.

Det var många svarta små handavtryck efter mig.

Vi fick senare en tvårumslägenhet på Torsten Alms-gatan 23 i Aspudden med hög hyra så mamma arbetade och jag fick plats på dagis som låg på bottenvåningen i huset vi bodde i. Man gick in på baksidan. Jag trivdes aldrig på dagis. Jag kommer ihåg ljuset i rummet när vi skulle sova middag och jag stod ofta vid det smala fönstret vid dörren och vänta på mamma.

Soffa till smörgås

Jag hade en röd liten väska som man hängde runt hal-sen. En gång när mamma och jag var och handlade så fick jag ha ett halvt kilo smör att bära i min väska. Det passade precis i min väska.

Väl hemma gick jag in i vardagsrummet där solens strålar sken in i rummet. Jag gick fram till den nyin-köpta röda soffan med vita prickar. Tog upp mitt smörpaket och började breda min stora "smörgås" (sof-fan) med smörpaketet, jag stod där i myste och bredde till mammas stora förskräckelse, när hon saknade smörpaketet. Det blev en prövning för mamma att få sittedynan ren.

1949 föddes Christer och vi fick bostadsbidrag så mamma kunde vara hemma och jag slapp dagis.

När mamma skulle byta på Christer en gång såg hon något konstigt i barnbajset, det var ett russin, som jag gett honom. Russin i bröd var inte min favorit när jag var liten. Så jag gav det till Christer Samma när mamma och pappas kamrater Henry och Anna-Britta kom på besök med Ambrosiatårta med suktat på, apelsinbitar.

Irriterad granne

På kvällarna stod Christer i spjålsängen och gungade den mot grannens sovrumsvägg som också hade småbarn. Christer skrek "vagnmjölk, vagnmjölk" (varm mjölk) ibland så öppnade grannen brevlådeinkastet och skrek att han skulle vara tyst.

Jag berättade det för mamma och pappa som pratade med morbror Göte om det och han pratade med grannen.

Göte kom och hälsade på oss ibland, jag tror han gjorde lumpen i flottan, senare utbildade han sig till polis och besökte oss lite då och då genom vår uppväxt.

Vi bodde bra i Aspudden, vi hade en stor lekpark med uniformsklädd vakt och en tant som lånade ut spel och annat i ett stort hus (Parkleken).

Ibland kom filmbussen och vi tittade på Karius och Baktus eller dockteater med Kasper och alla vi barn talade om var tjuven hade gömt sig. Det var en stor buss som kom o öppnade sina bakluckor med filmduk eller dockteater ridå.

Om mamma skulle göra något speciellt kunde hon lämna in mina småsyskon någon timme i en barnhage där en tant passade barnen.

Träbrädor som pulkor

Plaskdamm på sommaren och flera skridskobanor på vintern. Första åren hade man skridskor som bestod av fyra skenor under pjäxan och läderremmar runt foten och vristen senare hade jag halvrör som man satte fast på pjäxorna med en nyckel och remmar. Farmor kände någon som hade lite äldre barn än mig och där fick jag ärva bruna bandyrör, som målades vita, de var mjuka i lädret så man kunde åka på lädret.

Var det en bra vinter med kyla och snö byggdes stora iskanor med vallar som de äldre barnen hade byggt och träbräder att åka på lånade man av tanten i huset.

Det var mycket, se upp i backen, när träplankorna kom farande utan någon på som hade blivit tappad. Det skulle vara idag det. Även vanliga gungor bestod av träplankor som inte var mjuka att få i huvudet istället för som idag bildäck.

Men många barn var det små och stora, alla tog hand om varandra.

En gång kom det barn och ropade till mig, din bror har cyklat omkull. Jag sprang nedför backen och såg en massa vuxna stå i en ring runt något och det var Christer, min bror som låg där med blodiga sår på ben och ansikte.

Jag blev förbannad och sa finns det ingen här som kan hjälpa min bror hem. Då tog en granne till oss upp Christer och bar honom hem och jag tog cykeln.

Vuxna människor tänkte jag, argt.

Farmor hjälpte ibland med tvätt

Det roligaste man visste det var när farmor kom. Hon kom hem till oss så gott som varje vecka.

Då ropade vi högt, farmor kommer, farmor kommer, så sprang vi och mötte henne.

Hon hade alltid kassar med sig, med mat och annat. Hon brukade hjälpa mamma och tvätta.

För att tvätta gick mamma ner kvällen innan och blöt-lade lakanen i stora rostfria kar.

Nästa dag kokade hon tvätten i en stor halvautoma-tisk tvättmaskin, vilket innebar att den tumlade runt, men vattnet fick man värma upp med gas. Så gaspollet-

ter gällde både till tvätten och köksspisens som drevs med gas. Polletterna köpte man i affären.

Sedan skulle lakanen torka i torkrummet och till sist manglas i stenmangeln som bestod av två stora stenar som hade trärullar mellan sig. Det dunkade varje gång mangeln vände.

Varje sommar tog mamma med oss barn till mormor och morfar. Pappa kom på sin semester i höskörden Det var underbara somrar och vi syskon lekte hela dagarna efter att ha druckit choklad i dom mörkblåa kopporna i det lilla rummet i röd stugan. om det inte bodde en dräng där. När vi kom hem igen när sommaren började nå sitt slut så hade alltid pappa gjort något hemma och det ekade i lägenheten och luktade speciellt, hemma. Men det är en annan historia.

Skolan började

När jag gick i första klass och det var vinter kommer jag ihåg hur jag stod på bruna soffan i köket och mamma klädde på mig med livstykke och stickade strumpor, ute var det fortfarande mörkt.

Det var bara mamma och jag vakna, Christer, Anita och Robert låg fortfarande och sov.

När vi var fler som hade börjat skolan, drack vi choklad och doppade hårdbröd, långfranska eller limpmackor med smör på. Rörkoppen (blanda kakao med socker och sedan med mjölk) var också attraktiv. På söndagar kunde vi få tekaka med leverpastej och gurka på till chokladen.

Mina småsyskon väckte mig på natten för att jag skulle följa med dom in till mamma och pappas säng, så det var bara att ta deras kudde under armen och syskonet i handen och gå in där mamma och pappa sov.